

[Elmquist.]

tager Del baade i Strafskyldspørgsmaalet og i Strafudmaalingen. Allerede i 1849 var man altsaa inde paa, om det ikke, som vi nu hævder, var langt mere demokratisk at lade de læge Mænd have Indflydelse baade paa Skyldspørgsmaalet og paa Strafudmaalingen.

Vi mener altsaa, at der bør ske en Indskrænkning af Nævningeinstitutionen til Fordel for det bedre Meddomsmændssystem, som den højtærede Justitsminister ogsaa argumenterede for i sin Fremsettelsestale, idet den højtærede Justitsminister der udtalte, at man fik et intimere Samarbejde mellem Dommere og Lægmand og undgik Risikoen for urigtige Afgørelser. Den højtærede Justitsminister har altsaa ogsaa stillet sig forstaaende overfor dette, at Meddomsmændssystemet kan have store Fordele fremfor Nævningeinstitutionen. Det viser sig ogsaa derigennem, at den højtærede Justitsminister har taget en Del Sager bort fra Nævningesystemet og lagt dem ind under Meddomsmænd. Nu siger den højtærede Justitsminister ganske vist, at det er ikke ham, men Straffeloven, der har gjort det. Det er aldeles ikke rigtigt. Det er Retsplejelovforslaget, der gør det, idet det siger, at kun Sager, for hvilke der kan forskyldes Straf over 10 Aar, lægges ind under Nævningerne. Hvis den højtærede Justitsminister vilde have haft Barne-mordssager med, kunde han blot have skrevet, at Nævningesager er alle Sager, for hvilke der ikke er forskyldt højere Straf end 3—4 Aar, eller paa anden Maade kunde han have taget disse Barne-mords- og Fosterfordrivelsessager med. Nej, det er netop den højtærede Justitsminister, der trækker disse Sager bort fra Nævningerne, og hvis man kunde granske den højtærede Justitsministers Nyre og Lever, kunde man sikkert deri se skrevet, at den højtærede Justitsminister ikke er saa overdrevent begejstret for Nævningesystemet, hvad den højtærede Justitsminister ogsaa gav Udtryk for i sin Fremsettelsestale forleden Dag.

Endnu skal jeg blot bemærke, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel i hans Udtalelse om Sagførernes Pligter. Heller ikke jeg kan se, det er en Forsvarers Pligt eller Opgave at forfægte Uskyld hos tiltalte, naar han har tilstaaet, og alle Omstændigheder taler for, at han er skyldig.

Der er ogsaa et andet lille Detailspørgsmaal, jeg vil give Tilslutning, det glæder mig, at det er fremkommet her,

jeg har tidligere fremdraget det i Retsplejeudvalget. Jeg vil udtale Tilslutning til det Forslag, der kom frem fra det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen om, at der i Retterne bør indføres stenografiske Referater af Vidneførsler. I vor moderne Tid er det et Spild af Tid for Dommere, Sagførere, Parter og Vidner, at der sidder en Mand, der ganske langsomt og omstændeligt griffer ned det, Parterne har sagt eller Vidnerne forklaret. I vor moderne Tid maa vi dog ogsaa fra Rettens Side kunne følge med der, saaledes at vi indfører Stenografer der kan stenografere ned, hvad der ogsaa er af stor Betydning, Vidnernes Forklaringer, saaledes som Vidnerne virkelig har givet dem.

Dermed skal jeg slutte, idet jeg skal gentage, hvad jeg sagde allerede ved Afslutningen af min første Tale, at vi er rede og parate til en overvejende velvillig Behandling af hele det Lovforslag, den højtærede Justitsminister har fremsat, og naar vi saa træffes med hinanden i Udvalget, saa er jeg jo sikker paa — jeg vil ikke sige, saa er det mit Haab —, at de højstemte Fanfaretoner, som det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen fandt sig foranlediget til at istemme her fra denne Talerstol, ganske er forstummet. Saa kommer vi ind i en saglig og god Forhandling, en Forhandling, hvorunder jeg ikke tvivler om, at man ogsaa nok skal anerkende, at de Synspunkter, vi har gjort gældende, er gode og sunde i mange Retninger.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fuglsang har Ordet for en kort Bemærkning.

Fuglsang: Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen var meget forundret over, at jeg havde glemt min Medlidenhed overfor den lille Dreng, den lille Hans, deroppe i Herning. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, at den Forundring kunde han have sparet sig: jeg har ikke glemt nogen Medlidenhed med lille Hans, jeg kan godt indrømme det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, at jeg har Medlidenhed med denne Dreng, men det kommer jo slet ikke Sagen ved; det var ikke derfor, jeg tog Ordet, det var for at faa denne Sag frem netop i Forbindelse med Retsplejeloven, og saa er det jo vist en Regel, tror jeg, som det ærede Medlem, og jeg tror den højtærede Justitsminister ogsaa, vil godkende, at man ikke paa Forhaand staar op og siger, hvor Skylden ligger, og hvor megen Skyld den ene og